

ADSIZ

5+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef | her çocuk için

ADSIZ

1. Baskı: Ankara 2023

ISBN: 978-975-11-7425-3

Genel Yayın No: 9187

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 364

Baş Editör: Doç. Dr. Mustafa OTRAR

Editörler: Doç. Dr. Mustafa OTRAR • Serpil ALTUNCU VAROL

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Dr. Öğr. Üyesi Tuna YILDIZ

Yayına Hazırlayan: Uzm. Psk. Dan. Elif Asena AKIN • Uzm. Psk. Dan. İsmail YILDIRIM
• Aynur Şeyma SELÇUK • Yusuf Ersen ÖZCAN

Resimleyen: Sevdnur RABİA

Baskı: Özyurt Matbaacılık
Sertifika No: 46772

Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.

Hikâyenin Tanımlayıcı Özellikleri

Hikâyenin Hedef Kitle

Okul Öncesi

Hikâyenin İlişkili Olduğu Konu

Sosyal Duygusal Öğrenme

Hikâyede Geçen Sosyal Duygusal Öğrenme Boyutu

İlişki Kurma Becerileri

Hikâyenin Sosyal Duygusal Öğrenme Boyutu ile İlgili Temel Kazanımı ya da Kazanımları

- Grup çalışmalarında/ etkinliklerinde aktif rol alarak sorumluluklarını yerine getirir.
- Yeni arkadaşlar edinmeye istekli olur.

O kadar sıcak bir gündü ki. Adsız çocuk bir ağaca sırtını dayayıp uykuya dalmıştı. Ağacın gölgesinde uyuklarken aniden yan tarladan bir ses duydu.

-Ay ay ay aman aman yapmayın lütfen beni bağışlayın... Uy uy uy
uy uy... Bırakın beni...

Adsız, kapanmakta olan gözlerini zorla açtı. Karşısında iki çocuğun kulaklarından çekiştirdiği bir tavşan duruyordu. Tavşan onu kurtarması için yalvarır gibi bakıyordu.

Dayanamadı, kalktı gitti tavşanın yanına. Hemen çocukların elinden kurtardı minik tavşanı.

O sırada tavşan dile geldi. Başladı konuşmaya:

- Teşekkür ederim beni kurtardın. Ama senden bir iyilik daha isteyeceğim. Lütfen beni ve yerde duran havuçları evimize götür. Çok yorgunum, dedi.

Adsız, bunu kabul etti:

- Elbette minik tavşan. Seni ve havuçlarını ormandaki evinize seve seve götürürüm.

Adsız, ertesi gün yolda çamura saplanmış bir sincapla karşılaştı. Sincabı bir odun parçasının yardımıyla battığı çamurdan kurtardı. Sincap da ona teşekkür etti.

Adsız, bu sefer ayağına diken batan bir serçe ile karşılaştı. Hemen ayağındaki dikenini çıkardı. Serçe ona teşekkür etti ve uçup gitti. Adsız kimi görse yardım etmeyi çok severdi.

Birkaç gün sonra Adsız'ın yaşadığı köyde her sene olduğu gibi hazırlıklar başladı.

Köyde bahar aylarının gelişıyle birlikte büyük bir ziyafet verilirdi.
Köy meydanında uçsuz bucaksız sofralar kurulurdu.

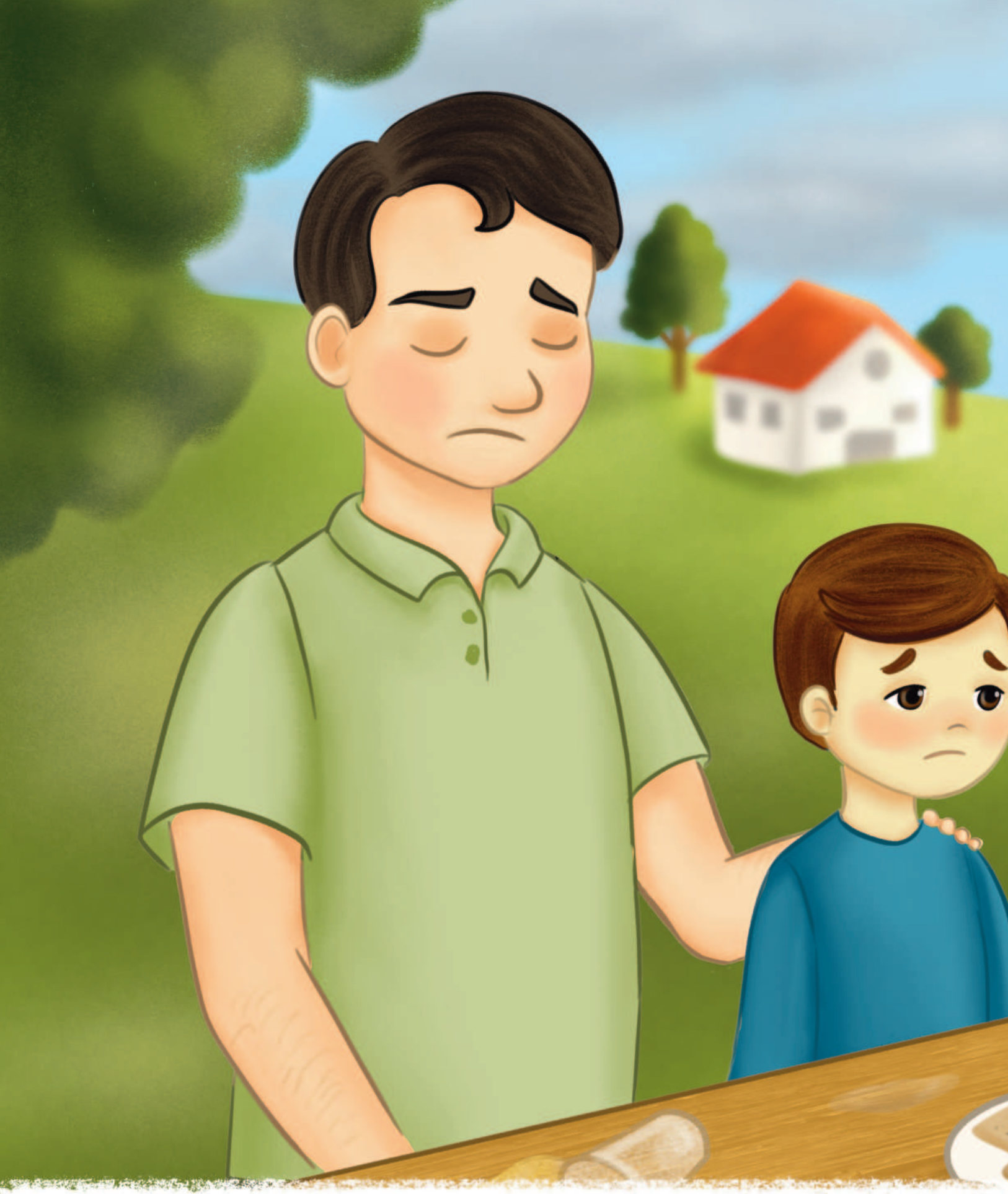
O gün de tüm komşular evlerinden getirdiği yiyeceklerle masaları donattılar. Tam ziyafet başlayacaktı ki birdenbire yağmur başladı.

Yağmur o kadar hızlı yağıyordu ki insanlar hızlıca evlerine sığındılar.

Canlarını zor kurtarmışlardı. Ama tüm yiyecekler heba olmuştu.

Yağmur dindikten sonra herkes dışarı çıktı. Ziyafet yarıda kaldığı için üzgündüler.

Bizim Adsız da çok üzüldü. Şimdi ne yapmalıydı? Nereden yemek bulmalıydı?

Gidip bir ağaca sırtını dayayıp "Tüm köye yardım etmeliyim." diye düşündü. Düşünürken birden bir ses duydu.

Geçen yardım ettiği tavşandı bu:

- Hey böyle derin derin ne düşünüyorsun? Neredeyse ağlayacaksın seni üzen nedir?

Adsız çocuk kafasını kaldırdı. Tavşancığı görünce pek sevindi.
Olanları ona anlattı.

Tavşan bıyıklarını patileriyle sıvazladı. Biraz düşündükten sonra:
- Hımm, şimdi sen hiç üzülme köye git. Ben sana yardım edeceğim.

Bizim çocuk da ayaklarını sürüye sürüye köye gitti. Bütün köy ne yapacaklarını bilmeden ortalarda dolaşıyorlardı.

Islanmaktan son anda kurtardıkları azıcık yemeği herkes paylaşmıştı.

Bir süre sonra ormanın derinliklerinden garip sesler gelmeye başladı.

Sanki bir orkestra yürüyerek köye doğru geliyor gibiydi.
Herkes dikkatle o yöne baktı.

Bir de ne görsünler. Tavşan, sincap, ayı, serçe ve maymunlar ellerinde sepet sepet yiyeceklerle birlikte geliyorlardı. Tavşanların sepeti havuç ve marul doluydu. Ayının elinde kocaman bir bal küpü vardı. Sincaplar taze fındık ve ceviz toplamışlardı.

Serçeler mısır tanelerini gagalarına astıkları sepetlere doldurmuştu. Maymunlarsa kocaman muzları sırtlarında taşıyarak yaklaşıyorlardı. Adsız çocuğun daha önce yardım ettiği tüm hayvanlar oradaydı.

Onları görenler çok şaşırdı. Adsız çocuk ve tüm köylüler heyecanlandılar, pek sevindiler. Kendilerine doğru gelen hayvanları karşılamak için köy meydanına doğru yöneldiler.

Hayvanların getirdiđi yiyecekleri özenle masalara yerleřtirdiler.
Sonra hep birlikte güzel bir ziyafet çektiler.

O günden sonra Adsız çocuğun adı bilinir oldu. Artık onu Dostcan diye çağırıyorlardı. Köydeki herkes onun ne kadar iyiliksever ve cesur bir çocuk olduğunu konuşuyordu. Adsız yani Dostcan artık çok mutluydu. Ormanda ona yardım edecek birçok arkadaşı vardı.

Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Sosyal Duygusal Becerilerin Geliştirilmesi Projesi kapsamında hazırlanmıştır. Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir. Para ile satılmaz.

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef her çocuk için